

ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՄԱՍԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция «Маск».
Կամ Tiflis, Rédaction «Masch».
Տ է լ է Ք օ Ն № 253.

Կիսագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիցիւզով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկով.
Տ է լ է Ք օ Ն № 253.

ՀԱՅԿԵԱՐԹԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ԲՈՒՆԵՐԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Անորոշութիւն հողատիրութեան մէջ.— Ներ-
քին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Նիֆնի-Նովոօրոգի.
Նամակ Շուշուց. Նամակ Իգորից. Ներքին լուրեր.
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Գերմանիայից.
Արտաքին լուրեր. ՆիւսՊիտեր. — ՅԱՅՏԱՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Գիւղական
համայնք:

ԱՆՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ ՀՈՂԱՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

Տասնեակ տարիներ շարունակ Կովկասի
հողատէրերը զանգաւաւում են, որ նրանց
անտէրութիւնը կրում է մեծամեծ վնաս-
ներ այն անորոշութիւնից, որի մէջ նրանք
գտնվում են սեփականութեան իրաւունք-
ներ, իրանց կալուածքների սահմանների
վերաբերութեամբ. շատ անգամ նրանք
գիմել են զանազան ատեսներ փութաց-
նելու հողաչափութեան գործը և լուծե-
լու ծագած վէճերը, բայց մինչև այժմ
գործը մնում է իր նախկին անբաւարար
վիճակի մէջ և առաջ է շարժվում շատ
զանազան և երբեմն կերպով:

Հողատիրութեան խնդիրները չեն վերա-
բերում միայն բացառիկ մի քանի անհատ-
ների, մի քանի խոշոր կալուածատէրերի:
Մասնաւոր հողատէր-սեփականատէրերի
թիւը շատ մեծ է և այդ հողատէրերի
մի նշանաւոր մասի հողաբաժինները այն-
քան փոքր են, որ կազմում են միայն մի
քանի դեկատին տարածութիւն, երբեմն
և դեկատինից փոքր: Սահմանների ան-
որոշութեան և բազմաթիւ վէճերի գոյու-
թեան շնորհիւ շատ հողատէրեր չեն կա-
րողանում կանոնաւոր անտէրութիւն սկսել
և մի և նոյն ժամանակ անկարող են ու-
րիշին ծախել:

Հողային սեփականութեան անորոշ վի-
ճակը դժուարացնում է ամեն տեսակ գոր-
ծողութիւններ, որոնք կապված են գիւ-
ղական հողերի ձեռք բերելու և նրանց
շահագործելու խնդիրների հետ: Հողային
վէճերը շարունակվում են տասնեակ տա-
րիներ, ծախքերի մէջ գցելով վիճող կող-
մերը, կաշկանդելով հողատէրերի նախա-

ձեռնութիւնը գիւղատնտեսական բարե-
բուսման անելու ասպարէզում և վերջի
վերջոյ քայքայելով եղած անտէրութիւնը
ու չբացնելով արած կուլտուրական ջան-
քերը:

Ով ուսումնասիրել է գիւղական սեփա-
կանութիւնները ձեռք բերելու գործը, նա
գիտէ, որ Կովկասում շատ զգոյշ պէտք է
լինել մի որ և է սեփականութիւն ընդու-
նելու ժամանակ: Այնտեղ, ուր ըստ երե-
ւոյթին հողը ազատ է որ և է կողմնակի
վէճերից, շատ անգամ յայտնվում են բարդ
և բազմաբնույթ վէճեր, որոնց ընտելութիւնը
պահանջում է թէ ժամանակ և թէ գոր-
ծին վերաբերելու շատ նիւթեր:

Գուցէ Բարձրագոյն հաստատված խոր-
հրդակցութիւնը ուղք դարձնէ հողատիրա-
կան սեփականութեան խնդիրների շուտա-
փոյթ լուծման անհրաժեշտութեան վրա
և մշակէ գործունէութեան մի այնպիսի
ծրագիր, որով անմիջապէս ընթացք ստա-
նայ հողատիրական վէճերի քննութիւնը
և վճռահաստեղծութիւնը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՆԻՓՆԻՆ-ՆՈՎՈՐՈՂԻՑ

Յուլիի 15-ին

Եթէ Նիֆնի-Նովոօրոգեան տօնավաճառը իր այժմ-
վայ չափով համեմատենք պրանից քանի տաս-
նեակ տարիներ առաջ ունեցած ահագին նշա-
նակութեան հետ, մի տօնավաճառ, որ իր կարճ
ժամանակվայ դարձութեան միջոցին զանազան
ապրանքների մի մեծ քանակութիւն էր դուրս
բերում, տօնավաճառ, որտեղ հաւաքվում էին
Ռուսաստանի բոլոր անկիւններէ, ինչպէս եւ հե-
ռու Արեւելքից, Չինաստանից եւ այլ տեղերից
հարուստ վաճառականներ եւ ամբողջ տարվայ
համար ապրանք ամբարում, եթէ՛ առում եմ,
համեմատենք անցնալը ներկայի հետ, կը տես-
նենք, որ զանազանութիւնը մեծ է, կը նկա-
տենք, որ տօնավաճառը տարեցտարի փոքրա-
նում է, ընկնում է եւ հեռու չէ, երեւի, այն
ժամանակը, երբ նա բոլորովին կը կորցնէ իր
համառոտական վաճառանոցը անունը, բայց
փոխները հասնան...

Առաջինին, տանտէրերին,
նոյն դասափետուսները պէտք է աւելի ուշ
ուղղեն, քանի որ նա աւելի մեծ իրաւունքներ
ունի, հետեւաբար եւ աւելի մեծ հնարաւորու-
թիւն օգտվել իր իրաւունքներից յօգուտ իր
ու ի վնաս իր ստանձնած գործի:

Մեր գիւղերի ստուգար մեծամասնութիւնը
զօհ է իր գործիչների ձեռքում բաղիւս բուն
մտքով, գիւղի նրանց համար կթի կով և ու
կրու-հազանը, անխոս-անըզու, ստուգար ձեռք
իրանց, գործիչների, աւելով: Գիւղերի աննշան
փոքրամասնութիւնն է միայն ազատ այդ գե-
րութիւնից. հազուադէպ գիւղերում միայն
կայ հասարակական կործիք, բուն հասարակա-
կան կառավարութիւն ու կօշտօյ, որը շատ
քիչ զգաւում է գործիչների վատ բնազդները ու
եթէ ոչ օգտաւէտ, գոնէ, անվնաս զարմնում
նրանց Օգտաւէտ, հասարակական շահերն իր
շահերից վեր դասող գործիչները չափազանց
հազուադէպ են մեր գիւղերում, եւ այդպիսի
մարդկանց գործունէութիւնն էլ չափազանց
դժուար է ու յաճախ անհնարին նոյն իսկ նոր-
հիւ գայլի ակործակ ունեցողների, գիւղական
«ղուղերի» քանադակութիւնների: Շատ ու շատ
անգամ լրագրութեան մէջ, եւս առաւել
«Մշակում», գրվել է զրա մասին, այժմ էլ
գրվում է ու գեռ շատ կը գրվի այսուհետեւ:
Քանի որ գիւղական գործիչը, գիւղական խա-
ւարում աշտուղութեամբ իր բանը տեսնող այդ
անյաղ իւրերգը, հեշտ ուղղվող ու անհետացող
պտուղներից չէ. նա կանհետանայ այդ դարա-
ւոր խաւարի հետ միասին միայն:

Գիւղական համայնական կազմակերպութեան
հետ անանօթ մարդուն, գիւղից հեռու գաւը-
վող դիտողին, կողմնակի հետաքրքրվողին, կա-

այդ հեռու չէ խօսքը այստեղ մենք չենք
չափում տարիներով, այլ տասնեակ տարիներով:

Տօնավաճառի ընկնելու իսկական պատճառը
մենք տեսնում ենք նրանում, որ վերջին 10—20
տարիներում Ռուսաստանի հաղորդակցութեան
ճանապարհների ցանցերը շատացան եւ տա-
րածվեցան այն աստիճան, որ ամեն մի վաճա-
ռական, որ առաջ գալիս էր տարէն մի ան-
գամ Նիֆնի-Նովոօրոգեան տօնավաճառը, այժմ յար-
մարութիւն ունի մի քանի անգամ լինել Մօսկ-
վայ, այդ պատճառով էլ տօնավաճառում նա
համեմատաբար շատ չէ վերցնում ապրանք:
Միւս կողմից նոյն հաղորդակցական յարմա-
րութիւնները առիթ բացեցին Մօսկվայի եւ այլ
վաճառականական մեծ քաղաքների, ինչպէս եւ
արտասահմանեան գործարանատէրերի համար
ուղարկել իրանց չլրուն գործակատարներին
Ռուսաստանի բոլոր անկիւններէ: Եւ այժմ 2 ան-
գամ, որոնք ինչպէս մեղունք ցրվելով ամեն
տեղ, վերցնում են ամեն տեսակ պահանջներ,
ամենափոքր գումարից սկսած, մինչև ամենա-
մեծը: Ահա այս համագումարներն են պատճառ,
որ այժմեան տօնավաճառը այն չէ, ինչ էր
20—30 տարի առաջ:

Վերջին 5 տարիների ընթացքում, Մօսկվայի
մասնաֆալկտուրային ապրանքների գործարա-
նատէրերից շատերը աւելորդ են համարում
մինչև անգամ ապրանք բերել տօնավաճառ եւ
բաւականանում են միայն նմուշներով, եւ պէտք
է ասել, որ այդ սխառմը նրանց ազատում է
այն մեծ ծախսերից, որ նրանք քաղում էին
ապրանքների Մօսկվայից Նիֆնի տեղափոխե-
լու համար, ինչպէս եւ այլ մեծ ու փոքր ծախ-
սերից, որոնք հարկաւոր են գործարանական
պահեստի խնամութեամբ առհասարակ Նմուշնե-
րի վրա պահանջներ առնելով, նրանք գնողին
ամենայն ուղարկութեամբ գիշերում են անուս
ճանապարհաւաճառ Մօսկվայից մինչև Նիֆնի
եւ նոյն իսկ համեմատաբար Մօսկվայի գների
հետ է ժամն էլ են ծախում: Նոյնը չէ կարելի
անել միայն «Կալանտերէնի», եւ մի քանի ուրիշ
մանր տեսակի ապրանքների վերաբերմամբ:
այդ ապրանքների գնողները պահանջում են
խելոյն են, որ գլխաւորն է, դրանց, իբրեւ մօ-
ղայի ապրանքների, գնողը անձամբ նայում եւ
ջութում է, իսկ գալանտերէնի ապրանքների նը-

րող է թուալ, թէ այդ բոլոր չարիքները, գոր-
ծիչների գեղձումները, գիւղական ցաւերի այդ
մշտաբողի աղբիւրը, հետեւանք են արդի գիւ-
ղական կանոնադրութեան, նրա համայնական
օրէնսդրութեան անբաւարարութեան, անկա-
տարութեան, գուցէ եւ անպէտքութեան, որը
այդ պատճառով պէտք է ենթարկվի վերաբն-
նութեան ու հիմնովին բարեփոխութեան: Այդ
ենթադրութիւնը ուղիղ չէ: Թող չափազանցու-
թիւն ու միակողմանի հայացքի ու օգեւորու-
թեան արդիւնք չը համարվի, եթէ ասեմ, որ
արդի գիւղական կանոնադրութիւնը (Положение
о государственных крестьянах Закавказ-
скаго края) մի մեծ բարիք է գիւղական ժողո-
ւրդի համար, մի անհնարանելի բարիք, որը
նրան կերպական էր վաղուց, եթէ նրան ի
չարը չը գործածէին գիւղի տէրերը, գործիչ
«ղուղերն» եւ կուլակները, նրանք, որոնք
գիւղը, իրանց ժողովում ասած, զբաղեցնում
մէջ են պահում ու նրա քիւլը (նիւթը) միշտ
քանում: Պէտք է իմանալ, որ այժմեան կա-
նոնադրութիւնը կազմված է 60-ական թւա-
կաններին, մեծ վերանորոգութիւնների ժաւա-
նակամիջոցում, Մեծ Իշխան Միխայիլ Նիկո-
լաւիչի փոխադրարութեան օրով, համեմատ
նրա ցուցումներին, բարձր Նիկոլայի անմիջա-
կան հակողութեամբ ու խմբագրութեամբ Կա-
նոնադրութեան ամեն մի տողում նկատվում է
մարդասէր Մեծ Իշխանի մարդասէր, ժողովր-
դասէր ոգին: Կովկասի անմոռանալի նախկին
փոխադրան, ազատարար Կայսրի Բարձրագոյն
բարհանութեամբ տալով Անդրկովկասի գիւ-
ղական ժողովրդին այժմեան կանոնադրութիւնը,
պատենց այդպիսով նրան բեղերի, ազալարների
գերիշխանութիւնից ու հնարաւորութիւն տուեց

մուշներով ծախելու մասին խօսք անգամ կա-
րող չէ լինել, այդ անկարելի է:

Բայց որքան էլ տարեցտարի Նիֆնի-Նովոօրոգեան
տօնավաճառը կորցնում է իր առաջվայ համառու-
տական մեծ նշանակութիւնը, այնու ամենայնիւ
կայ այն հանգամանքը, որ տարին մի անգամ
այս տօնավաճառը մի տեղ է հաւաքում ահա-
գին թիւով Ռուսաստանի մեծ գործարանատէ-
րերին եւ այդպիսով հնարաւորութիւն է տա-
լիս նրանց տեսակերը միմեանց հետ, խօսել
ապրանքների բօրային գների վրա եւ մինչև
անգամ հաստատ գներ նշանակել ամբողջ ա-
պագայ տարվայ համար:

Միայն այս հանգամանքը արդէն բաւական է,
որ կարելի լինի ասել, թէ տօնավաճառը դեռ իր
նշանակութիւնը ինչպաւ չէ կարող կորցնել եւ
ապրանքների գների հաստատման մէջ մեծ դեր
է խաղում:

Այսօր, յուլիի 15-ին, առաջ եկեղեցում
մաղթանք կատարվելուց յետոյ, նահանգապետը,
տօնավաճառի կօմիտէի նախագահի եւ նշանաւոր
վաճառականների ներկայութեամբ, տօնավաճա-
ռը բացված յայտարարեց եւ գրօշակները սկսե-
ցին ծածանվել:

Գնողներ առ այժմ շատ քիչ են, կան մի
քանի տասնեակ հայեր Անդրկասպեան երկրից,
որոնք շտապել են, որ շուտ ուղարկեն երկաթէ
ապրանքներ:

Ղ. Քեմեզեճեան

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒԹՈՒՑ

Յուլիի 16-ին

Յուլիի 15-ին հայ դերասանական ընկերու-
թիւնը ներկայացրեց պ. Գ. Պետրոսեանի ընկե-
ֆիսին «Ներոն» ողբերգութիւնը—հեղինակու-
թիւն Կոստի: Հռոմը իր կեանքներով, լէգիօնե-
րով, պատրիկներով—առա թէ ինչ ենք տես-
նում «Ներոն»-ի մէջ: Այդ տեսակէտից գուցէ
«Ներոնը» հետաքրքիր լինէր, հանդիսականները
կարող կը լինէին գաղափար կազմել հին Հռոմի
փառքի, ճոխութիւնների մասին. իսկ գրական
տեսակէտից Ներոնը պատմական սովորական մի
պիտեւ է, որի գոյութիւնը հայկական բնւի վրա
այնքան էլ ցանկալի չէ: Բնւը իր անյարտարու-
թիւններով եւ հագուստների աղքատութիւնը

զարգանալ ինքնուրոյն, առաջարկելով թէ անտե-
սպէս, թէ բարոյապէս, ճանաչել ու պաշտ-
պանել իր մարդկային արժանաւորութիւնը,
կոչումը, պատիւը, որը բէգը, «հովանաւոր»
աղան երբեք չէ ճանաչել նրանում, վարել իր
ներքին համայնական գործերը ազատ որ եւ է
զրօի ճնշումից: Իւրաքանչիւր գիւղական տուն
համայնական ժողովում ունի իր ներկայացու-
ցիչը, որ կարող է ազատ իր տան շահերը
պաշտպանել, մասնակցել բոլոր ընտրութիւննե-
րին, հարգելի ու հողերի բաժանման, հաշիւ
պահանջի պաշտօնանքներից, յայտնել իր կար-
ծիքը այս կամ այն հարցի մասին: Համայնական
ժողովը բոլոր գործերը վճռում է ձայների մե-
ծամասնութեամբ, իսկ մի քանի տեսակ գոր-
ծերի համար, ինչպէս են՝ հասարակութեան որ
եւ է անդամին վատ վարքի համար գիւղից ար-
տաքսելը, տների (բազմամարդ ընտանիքների)
հողերի, խոտհարքների ու հարկերի բաժա-
նումը, հասարակական գումարների գործածու-
թիւնը ու շահագործումը, գիւղական պէտքերի
համար նոր հարկերի սահմանումը (յօդ. 16-րդ),
պահանջվում է առնուազը համայնական ժողովի
անդամների երեք քաւորի համաձայնութեամբ:
Տանտէրերին, նրա օգնականներին եւ վաճիւնե-
րին ընտրում է համայնական ժողովը, որին
պարտաւոր են նրանք միշտ հաշիւ տալ իրանց
գործունէութեան մասին ու առաջն օրի բոլոր
ման ոչ մի հասարակական ձեռնարկութիւն չի
կարող թոյլ տալ իրան ոչ մի պաշտօնաւայ: Գիւ-
ղական դատարանը, ինչպէս նաեւ տանտէրը,
իրաւունք չունի մարմնական պատիժ նշանակե-
լու ու առհասարակ մարմնական պատիժ մասին
մի խօսք անգամ չը կայ կանոնադրութեան մէջ:
Այն ինչ պետութեան միւս մասերում բուն

քիչ նմանություն կարող էին տալ փարթավառ-
թիւնների մէջ յղիւցած հին Հոսթին Այնտեղ,
երբ Ներսէս հրամայում էր իր զօրավարներից
մէկին իր լէյտենանտով ապստամբների բանակը
պատուել, մեր միայն ծիծաղել էր չարժեքով,
որովհետեւ զօրավարը թէ իր արտաքինով եւ
թէ իր դիրքով աւելի մի խղճուկ ծառայի էր
նման, քան թէ կեանքի զօրավարի իմաց խաղը
ընդհանրապէս թող էր: Պ. Պետրոսեանը չոր-
րորը գործողութեան մէջ, ուր յայտնվում է,
որ նա զրկվում է կեսարութիւնից եւ զգում է
իր մեծակուրծիւնը—չառ լաւ տպագրութիւն
թողեց: Առաջին գործողութեան մէջ բաւական
լաւ էին տ. Սիրանոյշ եւ տ. Աւետեան: Կանացի
հպարտութիւնը Ներսէսին տիրանալու եւ հա-
կաակորդների յայտարարած կռիւն բաւական
կենդանի էին: Լաւ էր Զարեփեանը ծաղրածուի
դերում: Պ. Ուլտունին խաղում է զգացված,
խօսքերը արտասանում է շատ պարզ, մի բան,
որ մեր շատ դերասանների պակասութիւնն է
կազմում: Վերջում նկատեց, որ պիտի թարգ-
մանական լեզուն վատ էր: Պիտի թարգմանել է
Ա. Տիրացեան:

Ուրախալ է, որ վերջապէս թատրոնը հա-
տարակուրթեամբ լի տեսանք: Պ. Պետրոսեանը
արժանապատ քուռն ծափահարութեան, մի պատ-
կի եւ ստացաւ դրամական ծրար:

Վերջերս Յ. Ա. Կոստանեանը տուեց իր երկ-
րորդ համերգը: Համերգը կազմված էր երկու
մասից: Համերգին կցված էր եւ «Ընտանեկան
Փոթորիկ» վոդևիլը, որը բաւական կենդանի
անցաւ: Նորոգիւ տիկ. եւ պ. Աւետեանների
ինչ համերգին է վերաբերում, պէտք է ասել,
որ այնքան էլ աջող չէր: Պ. Կոստանեանը ան-
շուշտ լաւ երգիչ է, սակայն այդ երկույ սիրող-
ները փչացրին թէ համերգը եւ թէ պարոնի
տրամադրութիւնը: Պ. Կոստանեանը ստիպված
էր եւ երգել եւ մի եւ նորն ժամանակ կառա-
վարել նուագողներին: Սիրողների ջութակի
վրա աջող նուագեց պ. Աւետեանը: Այս անգամ
համերգին մասնակցում էր եւ տիկ. Սիրանոյշը:
Տ. Սիրանոյշը, ինչպէս երեւում է, զօրեղ ձայն
է շահեցել: Բացի այդ բոլորից, տիկ. Սիրանոյշ
եւ պ. Պետրոսեան կարգադրին կտորներ զանա-
զան հեղինակներից եւ երկուսն էլ բուռն ծա-
փահարութեան արժանացան, մանաւանդ Պե-
տրոսեանը շատ աջող կարգաց Միխայիլովսկու
«На сцене» համերգի վերջում կայացան պա-
րեր: Թատրոնը լիքն էր հասարակութեամբ:

Մ. Ղ.

ՆԱՄԱԿ ԻԳԻՐԻՑ

Յուլիսի 13-ին

Շատ երկար ժամանակ անձրեւների սպասե-
լուց յետոյ, վերջապէս յուլիսի 9-ին Իգդիրում
եւ շրջականերում յորդ անձրեւներ տեղացան:
Թէեւ այս անձրեւը չունէր այն օգուտը, ինչ որ
կարելի էր սպասել մի երեք շաբաթ սրանից
առաջ, քանի որ մեր հացը կալն էր արդէն ըն-
կուսառանձնով հանգրծ գիւղական դատարանը
բրէական թեթեւ յանգանքների համար իրա-
ւունք ունի մարմնական պատիժ նշանակելու:
որի դէմ տառնակի տարիներ շարունակ բողո-
քում է ուսաց ամուսին լաւացոյն մասը ու
որի ողնացումը ժամանակի հարց է, քանի որ
մարմնական պատիժ, մարտիկ ու ճիպտի
բողոքի գործածութիւնը համարվում է մի սեւ
բիծ պետական մարդասէր օրէնքների փայլուն
փոնի վրա:

Այդ նշանաւոր կէտը, մարմնական պատիժի
կատարելով բացակայութիւնը, մեր գիւղական
կանոնադրութեան պարծանքը կարող է համար-
վել, որը ամենագեղեցիկ յաւարման է Մեծ
Իշխան Միխայիլ Նիկոլայեւիչի համար: Եթէ
օրէնսդրութեան մէջ լինէր մի ամենափոքր ակ-
նարկ անգամ մարմնական պատիժ թողարտման
մասին, այն ժամանակ մեր տանուտէներն ու
դատաւորները փայտով, մորակուռ ու զազա-
նակով, օրինաւոր հոչակելով նրանց գործածու-
թիւնը, սարսափելի բարբարոսութիւններ կը
գործէին: Այժմ թէեւ գոյութիւն ունի ծեծը,
թէեւ ճի պրանելը շատ բնական ու ոչ պա-
խարակելի երեւոյթ է գիւղական իշխանաւորի
աչքում, բայց այնու ամենայն համարվում է
ըստ օրէնքի ապօրինի գործողութիւն: որի
պատճառով երբեմն տուժում են գիւղական
պաշտօնեաները ու այդպիսով խրատվում,
զգայվում:

Այդպիսով պարզ է, որ մեր գիւղերի հասա-
րակական կեանքում տեղի ունեցող անվերջ
չարքների պատճառը արդի գիւղական կանո-
նադրութիւնը, համայնական օրէնսդրութիւնը
չէ, այլ ժողովրդի տգիտութիւնը, գիւղական

կեւ, բայց եւ այնպէս էլի այդներին, բամ-
բակներին, բոստաններին, մանաւանդ լեռնային
ցանքներին օգուտ աւուց: Զարմանալի բան,
այս քանի տարի միմեանց ետեւից կրկնվող
քնական պատահարները մեր առանց այն էլ
աղքատ ժողովրդին հիւժականապէս քայքայե-
ցին: Մի տարի կարկուտն է փչացնում, միւս
տարի ցուրտը, երրորդ տարին ժանգը. պա-
տուհաս պատուհասի ետեւից: Այս տարի էլ
ինչպէս «Մշակի» ընթերցողներին յայտնե-
հէնց գարնան սկզբներում մեր այգիները եւ
ծառայողները ցուրտ միտքամբ փչացրեց,
եւ միայն խաղողի մասին էր նոր ճիւղեր դուրս
տալով, քիչ խաղող ունեցանք: Իսկ ինչ վերա-
բերում է հացարոյներին, թէեւ այս տարի շատ
աւատ բերք էին խոստանում, բայց մեր կոյր-
բաղդից այս տարվա անձրեւների բացակայու-
թիւնը եւ ջրերի սակաւութիւնը ժողովրդին
միանգամայն յուսահատութեան հասցրին, մա-
նաւանդ լեռնային ցանքներին տուած վնասը
շատ շատ է:

Միայն բնական չարքները չեն ժողովրդին
այս աստիճան նշխարականապէս քայքայողը,
ցաւալի է տեսնել, թէ ինչպէս մեր չրջակայ
հայ թէ թուրք գիւղացիք իրանց՝ ջրից միան-
գամայն չորացած հացարոյներին եւ զանա-
զան ցանքներից (բամբակ, կանեփ, կարտո-
ֆիլ եւ այլն) փնջեր կազմած, արտասուքն աչ-
քերին, Իգդիր են գալիս ցոյց տալու այս կամ
այն պաշտօնեային կամ դիքը ունեցող մարդ-
կանց, նրանցից օգնութիւն աղերսելու եւ ա-
նէճքի կոյտեր թափելու ճանխիղճ եւ անկուշտ
ջրբաժան Ալու գլխին, որ չանասիրական ան-
գաղ ցանկութեամբ լցված արգելք է հանդիսա-
նում մի կտորիկ չորացած հողի վրա ջուր կա-
պելու: Ահա այն օրտաճմիկ բառերը, որ վի-
րաւոր օրտով արտասանում է անձարացած
գիւղացին:

Ցանքերի չորութեան պատճառով նահանգա-
կան ինժեները մեր ցանքները տեսնելու եկաւ.
ժողովուրդը ջրբաժանի վրա գանդատներ տուեց:
Պատմում են, որ բողոքաւորների հարցը դեռ
վերջացած չէ, եւ շուտով գուցէ ջրերի ընդհա-
նուր տեսուչն էլ տեսնելու գայ Սուրմալուի
գաւառը: Զրեքի այդ աստիճան կրիգիւր դեռ
բաւական չէ, դիցուե՛ք ջրի հերթը հազար ու մի
«արիւն արցունք» թափելուց յետոյ համուռ է
մի աղքատ կամ թափաղ չունեցող մէկի: Հա-
զիւ խեղճ մարդը այդ թանգազին ջուրը իր հո-
ղի վրա է կապում, երբ անխիղճ, ուժեղ կամ
հարուստ հարեւանը, որ գուցէ մինչեւ այդ
ժամանակը զանազան ճանապարհներով մի քա-
նի անգամ իր ցանքը ջրած է եղել բաժի զօնով
եւ ամենազգլիկի հայդանքներով, անարդար
կերպով խլում է խեղճի ջուրը, այն ջուրը, որից
է կախված նրա բազմաթիւ տկուր ու բոքիկ
երեխաների գոյութիւնը: Աւելի ցաւալին այն
է, որ այդպիսի հերոսները պարծանքով են այս-
տեղ այժմեղ հրատարակում իրանց արտասովոր
քաղաքործութիւնները եւ մինչեւ անգամ ուրիշ-

անթափանցելի խաւարը, գիւղի վայրագ, ան-
կիրթ, գոնիկ գործիչների կամայականութիւ-
նը, անզուսպ ախորժակը, գիւղական ժողովրդի
անպատրաստակամութիւնը՝ օգտվել ինչպէս
հարկն է իրան նուրբած լայն իրաւունքներից,
իր ներքին անխախտութիւնից, իր համար կազ-
մած մարդասէր, խելացի ու հեռատես օրէնսդ-
րութիւնից: Ժողովրդին հարկաւոր են մատչելի
զարգացներ, գրագիտութիւն, կրթութիւն: Եւ
նա այն ժամանակ իր արդի համայնական օ-
րէնսդրութեամբ երջանիկ կը լինի, կիմանայ
նրա բարիքներից օգտվել ինչպէս հարկն է:

Եւ ճանաչում են երկու գիւղ, որոնք օգտ-
վում են վաղուց այդ բարիքներից ու երբեք
դժգոհութիւն չեն յայտնում այժմեան կանո-
նադրութեան դէմ, նրան չեն վերագրում իրանց
հաղաւթիւն ձախորդութիւնները, նրանով շատ
երջանիկ են զգում իրանց ու նրանից լաւ չեն
պահանջում, քանի որ նա շատ լաւ է: Այդ
գիւղերն են Ելենեօգորֆ ու Լանեֆիլդ գիւ-
ղերը, ուր բնակվում են իսկական կուլտուրա-
կան մարդիկ, քաղաքակիրթ Եւրոպայի քաղա-
քակիրթ գաւառներ—գերմանացիները, որոնց
իրաւունքները ոչ մի տանուտէր կամ դեկա-
վար-կուշակ չէ կարող իւրացնել: Հայ ու թուրք
գիւղում տանուտէրը գիւղի տէրն է, շատ խել
տեղերում համարեա նրա ինքնիշխան տէրը
նրա արքանեակները, զուրդներն ու պաշտօնիկ-
ները, կազմում են համայնական ժողովը ու
ամբողջ հասարակութեան անունից կարգադ-
րում ամեն բան, իսկ մասնա մնում է իրա-
ւագործ կամ կողմիկ կանգնած ու լուռ ստո-
րագործ է, աւելի լաւ է ասել՝ նրա անունից,
օգտվելով նրա անգրագիտութիւնից,

ներից խախտւում:

Այս տարի Իգդիրում բացվում է քաղաքային
զարգաց Այդ մասին հղած բանակցութիւնները
արդէն վերջացած են եւ չինութիւնն էլ վարձ-
ված: Իսկապէս Իգդիրը գոնէ այդպիսի մի
զարգաց մեծ կարիք ունէր: Եւ թէեւ այս 2
տարի է, ինչ մի երկգասեան ուսաց զարգաց է
բացված, բայց դա չէր կարողանում բաւակա-
նութիւն տալ հարկաւոր ուսումնասնել մա-
նուկներին եւ պատանիներին: Բացի դրանից
երկգասեան զարգաց աւարտելուց յետոյ, պա-
տանի կեանքի այս կամ այն ասպարէզի մէջ
մտնելու ոչ մի պատրաստութիւն կամ իրա-
ւունք չունէր: Իսկ օտար քաղաքներում ու-
սում չարունակելն էլ այնչափ հեշտ չէ,
մանաւանդ եթէ ի նկատի ունենանք Իգդիրցի-
ների նիւթապէս անապահով լինելը:

Ի դէպ է ասել, որ մեր գիւղաքաղաքների
մէջ հազիւ թէ գտնվի մի տեղ նիւթականի
կողմից այնպէս զուրկ, ինչպէս Իգդիրը: Եթէ
իգդիրցու սեփական աշխատանքութիւնը չը
լինէր, գուցէ չոր գլուխներ պահելն էլ դժուա-
րանար: Հողի կողմից էլ իգդիրցին շատ զուրկ
է, որովհետեւ: Իգդիրի հողերի մօտ 2/3 մասը
այս 20—30 տարիների ընթացքում ճահճային
է դառել եւ ցանել չէ կարելի: Կարծեմ մի
քանի անգամ այդ բանի համար դիմել են ին-
ժեներին, բայց ծախսերի շատութեան պատճա-
ռով յետ են քաշվել: Ցանկալի էր, որ այդ հարցը
լուրջ ուշադրութեան արժէր իգդիրցին: Գործի
վրա միշտ անտարբեր նայել, միմեանց լաւ
զգել, իր սեփական ոյժերին չը հաւատարմ—այս
նուազն թուրքութիւն է: Երեւակայեցե՛ք, 6—700
տուն ունեցող Իգդիրը միայն 1134 դեռեաւոր
հող ունի 30,321 բուրի եկամուտով: մինչդեռ
մեր հարեւան 160 տուն ունեցող թուրքաբնակ
Ահալ գիւղը ունի 2010 դեռեաւոր հող: Իգ-
դիրցիների առեւտրական ասպարէզն էլ աննա-
խանձելի դրութեան մէջ է: Զուռնեցումով պատ-
րաստի դրամապուշ հեռուոր գործարարական
քաղաքներից էժանազին ապրանքներ ստանա-
լու, մեր վաճառականները ակամայից ստիպ-
ված են ընկնելու Երեւանի վաճառականների
ճանկերը:

Արամ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

Այս յուլիս ամսի 16-ից ամբողջ Եգիպտոսը
յայտարարված է խօրհրայի կողմից անբարեյա-
շող:

«Торгово-Промыш. Газета» լրագրին հաղոր-
դում են Լոնդոնից: «Կերօսին» գործարանատէ-
րերի միութեան հարցը մի նոր փոփոխութեան
է ենթարկվում: Բազում խոշոր գործարանատէ-
րերից մէկը Լոնդոնում բանակցութիւններ է
սկսել անգլիական կապիտալիստների հետ՝ մի
այնպիսի ակցիոներական ընկերութիւն հիմնելու
համար, որ ինքնուրույն կերպով կազմակերպէր
ոռուական կերօսինի արտահանութեան գործը:

ստորագրում են մի քանի գրադէտներ համալ-
նական, տեղի չունեցած ժողովի, կամ գիտու-
տական, ճշուիրական տեղորի՝ չորս կողմում
կայացած մտերմի խորհրդակցութեան արձա-
նագրութիւն—համախոսութեան, որով ըստ մեծի
մասին մի նոր բեւե է բարձրում իրաւագործ
մասսայի շնքին: Այդ բանում մեղաւոր չէ բը-
նաւ գիւղական կանոնադրութիւնը: Այն գիւ-
ղերում, ուր կան գրադէտներ, գրագիտութիւն,
զարգաց, ուր մուտք է գործում տպագրական
խօսքը յանձնի լրագրի ու գրքերի, ուր կան
ընթերցողներ, ուր այդպիսով լոյսի չղոյր գոնէ
քիչ-քիչ թափանցում են, համեմատաբար աւելի
քիչ են կատարվում գեղծունեք, ապօրինու-
թիւններ ու անիրաւութիւններ, քան այն գիւ-
ղերում, ուր «այլ-բնի» անունը թէեւ լսել ու
լուռ են, բայց երեսը չեն տեսնում, հետեւե-
լով այն առածին, որ ասում է՝ ճիգի թի անու-
նը լսել, բայց երեսը մի տեսնելու:

Երբ այդ «գիգիթը», կրթութիւնը, կուլտու-
րան, մուտք կը գործէ մեր ժողովրդի բոլոր
խաւերը, այն ժամանակ նա կը ճանաչէ իր ի-
րաւունքները, իր համար կազմած բարեբար
օրէնսդրութիւնը, որն այժմ ժողովրդական
մասսայի տգիտութեան չորհրիւ չահագործման
առարկայ է պղտոր ջրում ձուկ որսողների
ձեռքում: Փոխել այդ օրէնսդրութիւնը, մանա-
ւանդ նրա հիմնական սկզբունքներն ու ոգին
հարկաւոր չէ. այժմ մի կերպ
օգտվելով նրանից, նրանով «եղաւ» դառնով, ժո-
ղովրդը քիչ-քիչ, ժամանակի ընթացքում
աչքը բանալով, «ճիգն ու շաղը» իրարից ջրիկ
սովորելով, կրթվելով, կը ճանաչէ, կը հաս-
կանայ նրան ու կօղովի նրանից այն ժամա-

արտասանման սպառողների հետ անմիջապէս
յարաբերութիւններ կապելու միջոցով: Այս
ուրեմն կերօսինի գործարանատէրերը, փոխ-
նակ ընդհանուր ոյժերով միանալու եւ մի
արտասանման վաճառանոցներում «Stable»
ընկերութեան մեծակամաւոր դէմ, ջրատու
էրանց ոյժերը գործելով առանձին—առանձին
բօսինի մանր գործարանատէրերը, որոնք աւ-
աւելի կարիք են զգում միութեան, այսպի-
սեւում են իրանց նախկին գրութեան մէջ
խոշոր գործարանատէրերը, որոնք պարապ-
են կերօսինի արտահանութեամբ, ոչ միայն
միանում, այլ սկսում են մրցել իրար
Ռուսական կերօսինի արտահանութիւնը
հարկէ, չի չահվի այս գրութիւնից:

«Մովսեսեան եղբայրներ» առեւտրական
գործերը կարգի բերելու համար կազմված փո-
չական խորհուրդը յանձնել է այդ տան գործ-
րի կառավարութիւնը Ի. Ի. Մովսեսեանին:

Երկրագործութեան միջնատրութիւնը մա-
դիր է հիմնել պետութեան զանազան մաս-
րում տնայնագործական տանկերով: Կոմիտե-
ներ, որպէս զի նրանք նպաստեն տնայնա-
ծութեան զարգացմանը Ռուսաստանում:

Մայրաքաղաքի լրագրից: Կազդրում
որպէս հաստատ տեղեկութիւն, թէ ան-
բօշաւական պատերազմի հերոս գեներալ Դէ-
լի արաջիկայ ճանապարհորդութեան ժամա-
կերպարում, կայցելէ նաեւ Պետերբուրգ:
Մովսէս քաղաքները: Դէվէտի նպատակ
նուիրաւութիւններ հաւաքել պատերազմի
սպանված բօշներին ընտանիքների օգտին:

Ներքին գործերի միջնատրութիւնը կախ-
տնտեսութեան ընկերակցութիւնների վեր-
բերմամբ իր կազմած նօրմալ կանոնադրութեան
նախագիծը ուղարկել է այժմ պետութեան
լուր: Գիւղատնտեսական ընկերութիւնների
եւ զէմտութեանի՝ որպէս զի նրանք քնն-
թեան ենթարկեն այդ կանոնադրութիւնը
ցոյց տան նրա թերութիւնները:

Առաջիկայ սեպտեմբեր ամսից Պետերբու-
գում կը սկսէ հրատարակվել մի պատկեր-
զարդ երկշաբաթաթիւրթ «Գրայար» (Хал-
щивъ) անունով: Երկշաբաթաթիւրթ հրատար-
վելու է Պետերբուրգի քաղաքային տպար-
կաւարդի Ֆիլիպպովի խմբագրութեամբ:

ՊԵՏԻՊՈՐՍԿԻԸ մեզ գրում են. «Յուլի-
21-ին, Պետադգօրսկի հայոց եկեղեցում պա-
տարագից յետոյ կատարվեց հոգեհանգի-
հանգուցեալ Գրիգոր Զանչեանի յիշատակի
նրա մահվան տարեդարձի առիթով: Պատարագ
Արքանտու քան: Շիրիսեանը մի քարոզ լսեց
դրուատելով հանգուցեալի յիշատակը, աս-
լացնելով որ նրա թողած օրերը այժմ կար-

նակ ինչպէս հարկն է: Եթէ գիւղական ժո-
ղուրդը զրկվի այժմեան համայնական կազմ-
րից, օրէնսդրութիւնից, որի վրա հիմնվում
այդ կարգերը, դա կը լինի մի մեծ դժգո-
տութիւն նրա համար, նրա միջակը աւելի
վատանայ ու նա երբեք աչք չի բանալ
ընտելանայ ինքնուրույն հասարակական կեանք
ու չի հասունանայ նրա համար: Նա կը
խնայի կարօտ մի յաւիտեական մասնու-

Այժմեան կանոնադրութեան ամենագլխաւոր
պակասութիւնը այն է, որ տանուտէրի, որ
օգնականի ու դատաւորների իրաւունքների
սահմանները խօստովն ու պարզ չեն որոշվո-
ւում այդ պատճառով գիւղական կառավարու-
թեան այդ երեք օրգանները գտնվում են մի-
տական անտաքօնիզմի, փոխադարձ թշնա-
մութեան մէջ, որի չնքնով գործերը բարդու-
լանձնվում են ու անթիւ: ապօրինութիւններ
անկարգութիւններ ծնում: Կանոնադրութիւն
վերադրնեցիկ հարկաւոր է այդ կէտի վրա
ուշադրութիւն դարձնել ու մանրամասն ձեւ-
կերպել ու թուել այդ երեք օրգանների իր-
աւունքները: Կանոնադրութեան միւս արժեք-
ւորութիւնների ու աննշան թերութիւնների
գիւղական համայնական կեանքի լաւ
հարցի կատարելալու արտաքինում համար
կարեւոր ու գնահատելի են մասնագէտ ու
զովրդագէտ իրաւաբանների կարծիքները, որոնք
մասին յուսով ենք կարգալ «Մշակի» էջերում:

Ստ. Տէր-Աւետիսեան

Բանանց գիւղ

Электротечатня Груз. Издат. Т-ва, Б.-Ванская ул.